

Lag om främjande av integration

Förslagen och deras konsekvenserna

Ekonomiska konsekvenser

I 35 § 2 mom. i integrationslagen föreslås en bestämmelse om att en kommun som hör till landskapet Åland kan ansöka om en företrädare för ett i 2 § 6 mom. avsett barn utan vårdnadshavare. Tidigare har det på Åland i praktiken inte funnits barn som kommit utan vårdnadshavare och som skulle få internationellt skydd eller vara kvotflyktingar eller annars ha motsvarande ställning. Även till kommunerna på Åland har det emellertid flyttat barn som får tillfälligt skydd och det är möjligt att även andra barn anvisas en kommunplats på Åland eller annars flyttar till Åland. I och med lagändringen ska det också för barn som bor på Åland och saknar vårdnadshavare, till exempel barn som får internationellt skydd, ansökas om förordnande av en företrädare enligt integrationslagen. Till företrädarna betalas det i enlighet med 39 § i integrationslagen arvode och kostnadsersättning, om vilka det föreskrivs i statsrådets förordning om arvode och kostnadsersättning till företrädare för barn utan vårdnadshavare (577/2024).

På Åland bor det för närvarande enstaka i 2 § 6 mom. i lagen avsedda barn utan vårdnadshavare, vilket innebär att förordnandet av en företrädare för dem med stöd av integrationslagen medför en relativt liten kostnad på årsnivå. Dessutom är det skäl att beakta att ändringen inte har några betydande konsekvenser för de offentliga finanserna, eftersom ett barn utan vårdnadshavare också för närvarande kan ha någon slags ansvarig arbetstagare eller intressebevakare på Åland, vars arbetsmängd kan minska i motsvarande mån när en företrädare enligt integrationslagen tar ansvar för de uppgifter som föreskrivits för denne.

Konsekvenser för landskapet Åland

I de paragrafer som gäller förordnande av företrädare (35 §) och befriande av en företrädare från sitt uppdrag och upphörande av företrädaruppdraget (38 §) beaktas Ålands förvaltningsstruktur, som avviker från det övriga riket, vilket förtydligar tillämpningen av lagen på Åland. För kommunerna i landskapet Åland är uppgiften att förordna en företrädare ny, men arbetsmängden är mycket liten med nuvarande antal barn och liten också i situationer där antalet barn är större. Det bedöms att uppgiften kan skötas med nuvarande personalresurser till exempel inom socialvården, där integrationen av invandrare främjas och ett barn utan vårdnadshavare också annars är klient.

När företrädarens uppgifter och befriandet av företrädaren från sitt uppdrag (37 och 38 §) definieras noggrannare än i den gällande lagen blir det möjligt att noggrannare följa upp företrädarens agerande och lättare för myndigheterna att ingripa i eventuella problemsituationer. Behandlingen av anmälningar som gäller företrädarnas klandervärda agerande samt begäran om och kontroll av straffregisterutdrag också i andra situationer än när en företrädare utses är nya uppgifter för livskraftscentralen. Mängden extra arbete bedöms dock vara liten och möjlig att sköta med befintliga resurser.

Det tillägg som föreslås i 35 § 6 mom. om att välfärdsområdet eller den kommun som hör till landskapet Åland ska underrätta barnet om att en företrädare har utsetts och om hur det kan göras en anmälan om företrädaren bedöms inte medföra betydande extra arbete för myndigheten. Redan nu får barnet information om att en företrädare har förordnats, vilket innebär att den nya uppgiften för välfärdsområdena är framför allt att ge information om hur det går till när klagomål anföras över företrädarens agerande. Ändringen förtydligar lagstiftningen och tryggar också parternas rättsskydd. I praktiken motsvarar ändringen nuläget och medför inte extra arbete eller kostnader.

Konsekvenser för olika människogrupper

Företrädande av barn utan vårdnadshavare

De ändringar som föreslås i synnerhet i företrädarens uppgifter, behörighet, befriande av företrädaren från uppdraget och upphörande av företrädaruppdraget främjar förenhetligandet av företrädandet av barn utan vårdnadshavare och tillgodoseendet av barnets bästa och rättigheter. De lagändringar som görs i

företrädersystemet främjar också tillgodoseendet av barnets bästa och rättigheter för sådana barn utan vårdnadshavare som är offer för människohandel och för deras barn.

De ändringar som gäller företrädarens uppgifter förtydligar företrädarens uppgifter och förenhetligar skötseln av och tillsynen över uppgifterna. Närmare bestämmelser om företrädarens uppgifter stärker barnets bästa, eftersom risken för att barnets bästa och rättigheter är beroende av en företrädare som inte sköter sina uppgifter minskar. Närmare bestämmelser om företrädarens uppgifter på lagnivå främjar ingripandet i eventuella brister, problem och missbruk i företrädarverksamheten. De föreslagna ändringarna förtydligar de situationer där företrädaren kan befrias från sitt uppdrag och de situationer där företrädarens uppgifter upphör så att säga automatiskt. Syftet med ändringarna är att undvika sådana situationer där det har rått oklarhet om hur företrädarens uppgifter ska fortsätta. Med tanke på tillgodoseendet av barnets bästa kan det anses vara en förbättring att det på lagnivå tillräckligt tydligt föreskrivs om de situationer där befrielse från uppdraget som företrädare kan sökas eller om de situationer där företrädarens uppgifter automatiskt upphör utan ansökan. Ändringarna främjar också barnets rätt att få information om de förfaranden som gäller barnet. Skyldigheten att informera företrädaren om alla relevanta omständigheter som berör det barn som ska företrädas stöder tillgodoseendet av barnets bästa och rättigheter.

Förordnande av en företrädare också i en situation där barnet redan har någon annan laglig företrädare stärker tillgodoseendet av barnets bästa särskilt i ärenden enligt mottagningslagen och utlänningslagen. Genom ändringen säkerställs det att barnets bästa inte hamnar i skuggan av andra myndighetsuppgifter vid ansökan om internationellt skydd (i fråga om mottagningslagen) och främjandet av integrationen (i fråga om integrationslagen). Å andra sidan kan de sällsynta fall när ett barn utöver en företrädare också har någon annan laglig företrädare, till exempel en intressebevakare inom barnskyddet, leda till att barnet får svårt att förstå de olika aktörernas roll och ansvar i barnets liv. I sådana situationer är det viktigt att företrädarna samarbetar med varandra i syfte att förebygga negativa konsekvenser för barnet.

Kravet på företrädarnas kompetens har positiva konsekvenser med tanke på barnets bästa, eftersom det på detta sätt säkerställs att företrädarna är medvetna om de särskilda behoven hos barn som kommit till landet som minderåriga utan vårdnadshavare och som får internationellt skydd, om deras rättigheter och om de administrativa processerna i anslutning till deras ställning. När det gäller företrädarens uppgifter nämns det i integrationslagen att barnets integrationsrelaterade behov ska tillgodoses.

Förenhetligandet av mottagningslagen och integrationslagen bedöms ha positiva konsekvenser med tanke på de barn som kommit till landet som minderåriga i utsatt ställning utan vårdnadshavare. Genom att kontinuiteten i systemet med företrädare stärks kommer risken för sådana avbrott som inverkar negativt på barnets utveckling och känsla av trygghet att minska. De ändringar som föreslås i integrationslagen har positiva konsekvenser med tanke på barnets rättigheter och beaktandet av barnets bästa. Barnets bästa och en jämlik behandling av barnet på olika håll i landet stärks av att det också för barn utan vårdnadshavare som bor i kommuner i landskapet Åland ska ansökas om och förordnas en företrädare enligt integrationslagen. Detta försätter barnen i en jämlik ställning med barn som bor på det finländska fastlandet och främjar skötseln av deras ärenden vid olika myndigheter och i andra sammanhang. Den ändring som mest direkt stärker barnets rättigheter kan anses vara den att välfärdsområdet eller den kommun som hör till landskapet Åland ska underrätta barnet när en företrädare har förordnats för barnet. Barnet ska också underrättas om hur barnet kan göra en anmälan om företrädarens agerande. Även preciseringen i integrationslagen av befriande av en företrädare från sitt uppdrag stärker barnets bästa, eftersom risken för att barnets bästa och rättigheter är beroende av en företrädare som inte sköter sina uppgifter minskar.

Specialmotivering

35 §. Förordnande av företrädare. I 1 mom. föreslås det att hänvisningen till annan laglig företrädare stryks på motsvarande sätt som i 39 § i mottagningslagen och att det preciseras att det med stöd av integrationslagen förordnas en företrädare för ett barn som avses i 2 § 6 mom. i integrationslagen och som befinner sig i Finland utan vårdnadshavare eller utan i 39 § i mottagningslagen avsedd företrädare. Genom ändringen förtydligas det att en ny företrädare ska förordnas med stöd av integrationslagen i sådana fall när det inte har förordnats en företrädare för barnet med stöd av 39 § i mottagningslagen, till exempel när barnet har kommit till Finland inom flyktingkvoten. Dessutom ska en företrädare utses med stöd av integrationslagen i sådana fall när en företrädare som förordnats med stöd av mottagningslagen behöver bytas efter det att uppehållstillstånd har beviljats eller efter det att ett barn som får tillfälligt skydd har fått hemkommun. Detta motsvarar gällande praxis. Ett här avsett barn som kommit utan vårdnadshavare kan ha någon annan företrädare, till exempel en intressebevakare inom barnskyddet, men en sådan företrädare har ofta ett betydligt snävare uppdrag än en företrädare enligt mottagningslagen och integrationslagen.

Till 2 mom. fogas en hänvisning till en kommun som hör till landskapet Åland. I landskapet Åland ska kommunens socialmyndighet vara behörig myndighet i fråga om ansökan om förordnande av företrädare och beslut som gäller detta. Av denna anledning preciseras integrationslagen. Tidigare har det i landskapet Åland i praktiken inte funnits sådana i 2 § 6 mom. i integrationslagen avsedda minderåriga barn som kommit utan vårdnadshavare och för vilka en sådan företrädare borde ha utsetts. Det har dock funnits ett litet antal barn som kommit utan vårdnadshavare och som får tillfälligt skydd. Med tanke på likabehandlingen av denna mycket sårbara grupp är det viktigt att föreskriva att det för dessa barn förordnas en företrädare enligt integrationslagen oberoende av om de är bosatta på det finländska fastlandet eller på Åland. I 4 mom. finns det inget behov av att särskilt nämna den kommun som hör till landskapet Åland, eftersom begreppet kommun också omfattar kommunerna på Åland.

I 3–5 mom. föreslås det inga ändringar.

Enligt förslaget ska det till paragrafen fogas ett nytt 6 mom. där det föreskrivs om välfärdsområdets eller den kommun som hör till landskapet Ålands underrättelseskyldighet gentemot barn utan vårdnadshavare. Momentet motsvarar det föreslagna 44 § 4 mom. i mottagningslagen. De ändringar som föreslås i mottagningslagen föranleds av artikel 27.5 a i mottagandedirektivet, och för enhetlighetens skull föreslås motsvarande ändringar i integrationslagen. I momentet föreskrivs det om skyldigheten för välfärdsområdet och den kommun som hör till landskapet Åland att underrätta ett barn utan vårdnadshavare om att en företrädare har utsetts och om hur det kan göras en anmälan om företrädaren i fråga på ett konfidentiellt och säkert sätt. Anmälan är ett klagomål (på finska valitus) mot företrädarens klandervärda eller annars osakliga agerande. Det är inte fråga om överklagande genom besvär (på finska valitus) hos domstolen. Välfärdsområdet eller den kommun som hör till landskapet Åland ska ge barnet uppgifterna på ett sätt som beaktar barnets ålder och utvecklingsnivå och på ett sätt som säkerställer att barnet förstår uppgifterna.

36 §. Administration av företrädarverksamheten. Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar rubriken för den 39 a § som föreslås bli fogad till mottagningslagen i denna proposition. I 1 mom. föreslås inga ändringar, men tillsynsuppgiften kommer att utvidgas i och med det tillägg som föreslås i 35 § 4 mom. Tillsynsuppgiften omfattar till exempel kontroll av företrädarnas straffregisterutdrag och behandling av begäranden om utredning och olika klagomål som gäller företrädarna samt ingripande vid brister i företrädarnas verksamhet. I fortsättningen ska tillsynsuppgiften också omfatta behandling av meddelanden som avses i 35 § 4 mom.

Det föreslås att det till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket livskraftscentralen kan kräva att företrädaren visar upp ett straffregisterutdrag. I 37 § föreskrivs det om företrädarens behörighet genom en hänvisning till 40 § i mottagningslagen. En förutsättning för att en person ska kunna förordnas till företrädare är enligt 40 § 2 mom. i mottagningslagen att personen för tingsrätten har uppvisat ett sådant straffregisterutdrag som avses i 6 § 2 mom. i straffregisterlagen (770/1993). En företrädaren kan emellertid sköta sitt uppdrag i

åratal och då kan det hända att företrädarens straffregisterutdrag har förändrats under denna tid, vilket kan utgöra ett hinder för företrädarens behörighet. Till exempel enligt artikel 33.2 andra stycket c i skyddsgrundsförordningen får företrädarna inte ha begått brott och överträdelser relaterade till barn eller brott och överträdelser som föranleder allvarliga tvivel om deras förmåga att ha en ansvarsfull roll när det gäller barn. I lagförslag 1 föreslås att det till mottagningslagen fogas en bestämmelse om att företrädaren på begäran för Migrationsverket ska visa upp ett straffregisterutdrag enligt 6 § 2 mom. i straffregisterlagen (770/1993). Med tanke på tillsynen över företrädarverksamheten är det nödvändigt att motsvarande bestämmelse tas in i integrationslagen för livskraftscentralernas del.

En begäran om att visa upp ett straffregisterutdrag och kontroll av utdraget efter att en företrädare förordnats kan komma i fråga till exempel när det har gått mycket lång tid sedan företrädaren förordnades och det för företrädaren inte har förordnats nya barn som ska företrädas eller om det med tanke på straffregistret finns skäl att misstänka att företrädaren inte är behörig för uppdraget till exempel i samband med en anmälan om företrädaren. Livskraftscentralen ska begära ett straffregisterutdrag senast när det har gått fem år sedan det föregående utdraget visades upp. Kontrollen av företrädarnas straffregisterutdrag som en sådan tillsynsåtgärd som avses i para-grafen är en ny uppgift för livskraftscentralen.

37 §. Företrädarens behörighet och uppgifter. I 37 § i den gällande integrationslagen föreskrivs det att på behörigheten och uppgifterna för en företrädare som förordnas med stöd av integrationslagen tillämpas 40 och 41 § i lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel.

I 40 § i mottagningslagen föreslås ändringar som gäller företrädarens behörighet på grund av de ändringar som gjorts i mottagandedirektivet. Behörighetsvillkoren för en företrädare som förordnats med stöd av mottagningslagen och integrationslagen bör överensstämja med varandra så att samma person kan fortsätta som företrädare för ett barn efter det att uppehållstillstånd har beviljats eller efter det att ett barn som får tillfälligt skydd har fått hemkommun. I 40 § i mottagningslagen föreslås ett krav på att det vid bedömningen av lämpligheten bland annat ska tas hänsyn till den föreslagna företrädarens kompetens och sakkunskap samt uppdragets art och omfattning. Härmed avses till exempel att personen slutfört Sysselsättnings-, utvecklings- och förvaltningscentrets webbutbildning Osaava edustaja och andra utbildningar som ordnas i samarbete mellan Migrationsverket och livskraftscentralerna. I 40 § i mottagningslagen beskrivs närmare vad som avses. I 40 § i mottagningslagen föreslås också bestämmelser om det maximala antalet barn som en företrädare företräder. I fortsättningen ska ett motsvarande maximibelopp också tillämpas på företrädare som omfattas av integrationslagen. Välfärdsområdet kontrollerar antalet barn som företräds i UMA-registret när det ansöker om en företrädare i enlighet med 35 §.

I 41 § i mottagningslagen föreslås det också ändringar i företrädarens uppgifter på grund av de ändringar som gjorts i mottagandedirektivet. Vid preciseringen av företrädarens uppgifter utnyttjas också FN:s konvention om barnets rättigheter och den allmänna kommentar nr 6 från FN:s kommitté för barnets rättigheter (2005) som ska användas vid tolkningen av konventionen. De ändringar som görs i mottagningslagen förtydligar företrädarens uppgifter och för enhetlighetens skull är det nödvändigt att föreskriva om företrädarnas uppgifter på motsvarande sätt också i integrationslagen.

Ändringarna innebär att företrädaren alltjämt ska föra vårdnadshavarens talan i angelägenheter som gäller barnets person på det sätt som föreskrivs i 12 kap. 1 och 2 § i rättegångsbalken, 14 § i förvaltningslagen och 25 § i lagen om rättegång i förvaltningsärenden. Dessutom preciseras lagen så att företrädaren har till uppgift att föra talan och företräda barnet i angelägenheter som gäller barnets eventuella förmögenhet och i andra ekonomiska angelägenheter på det sätt som föreskrivs i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999). Skötseln av ekonomiska angelägenheter omfattar till exempel ansökan om förmåner och ersättningar. Om barnet har en betydande förmögenhet ska företrädaren förvalta förmögenheten på det sätt som föreskrivs i lagen om förmyndarverksamhet. Företrädaren ansvarar dock inte för barnets dagliga användning av pengar, utan för den ansvarar de personer som ansvarar för barnets fostran.

I lagen sägs det tydligare än tidigare att företrädaren har till uppgift att i sitt uppdrag se till att barnets bästa tryggas och att barnets rättsliga, sociala, hälsorelaterade, psykiska och materiella behov samt utbildningsbehov och integrationsrelaterade behov tillgodoses på behörigt sätt. Förteckningen motsvarar 41 § 1 mom. 3 punkten i mottagningslagen. I förteckningen nämns dessutom säkerställandet av att barnets integrationsrelaterade behov tillgodoses, eftersom integrationslagen tillämpas på barn som fått uppehållstillstånd eller barn som får tillfälligt skydd och som fått hemkommun och eftersom dessa barn omfattas av kommunens och välfärdsområdets integrationsfrämjande tjänster. Detta innebär att företrädaren bör sträva efter att säkerställa att andra myndigheter och aktörer främjar barnets integration i sin verksamhet.

Företrädaren ska också bistå barnet vid kontakten med barnets familjemedlemmar och andra anhöriga. En familjemedlem kan vara en minderårig förälder till den person som kommit till Finland som minderårig utan vårdnadshavare eller personens minderåriga barn. En annan anhörig kan vara till exempel ett syskon, en far- eller morförälder, en moster, morbror, faster, farbror eller kusin till ett barn som är i landet utan vårdnadshavare.

En ny uppgift för företrädaren är också att bistå i ärenden enligt utlänningslagen. Bestämmelsen motsvarar den föreslagna 5 punkten i mottagningslagen. I integrationslagens kontext kan uppgiften till exempel hänföra sig till behandling av fortsatt uppehållstillstånd, bistående i frågor som gäller familjeåterförening eller bistående i situationer där flyktingstatus eller status som alternativt skyddsbehövande återkallas. Även enligt artikel 33.2 b i den så kallade skyddsgrundsförordningen ((EU) 2024/1347) ska företrädaren bistå och, i tillämpliga fall, företräda det ensamkommande barnet om det ensamkommande barnets flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande återkallas.

38 §. Befriande av en företrädare från sitt uppdrag och upphörande av företrädaruppdraget. I 1 mom. föreskrivs det, liksom i den gällande paragrafen, att en företrädare ska befrias från sitt uppdrag om det efter att företrädaren har förordnats framkommer att barnet har en vårdnadshavare i Finland, om inte befriandet strider mot barnets bästa. Företrädaren kan också befrias från sitt uppdrag om denne begär det eller på grund av sjukdom eller någon annan orsak är förhindrad att sköta sitt uppdrag. Dessutom föreslås att det till 1 mom., på motsvarande sätt som i 39 § i mottagningslagen, fogas en bestämmelse om att en företrädare ska befrias från sitt uppdrag, om en vårdnadshavare förordnas för barnet.

Enligt den gällande lagen upphör företrädarens uppdrag automatiskt, om det förordnas en vårdnadshavare för barnet i Finland. Enligt den föreslagna ändringen ska företrädarens uppdrag inte längre upphöra automatiskt, om det förordnas en vårdnadshavare för barnet i Finland, utan det ska ansökas separat om befrielse från uppdraget. När det förordnas en vårdnadshavare för barnet ska det säkerställas att det inte strider mot barnets bästa att uppdraget som företrädare upphör och att den vårdnadshavare som förordnats för barnet de facto kan sköta alla de uppgifter som ankommer på företrädaren. Ändringen motsvarar den ändring som föreslås i 42 § i mottagningslagen, och den beskrivs närmare i specialmotiveringen till den bestämmelsen.

Dessutom föreslås det att företrädaren kan befrias från sitt uppdrag om företrädaren inte sköter sina uppgifter på behörigt sätt. Detta motsvarar förslaget i 42 § i mottagningslagen. Den ändring som föreslås i mottagningslagen grundar sig på artikel 27.6 i mottagandedirektivet, enligt vilken företrädaren eller den person som är lämpad att tillfälligt agera som företrädare ska endast bytas ut om det är nödvändigt, i synnerhet när de behöriga myndigheterna anser att den företrädaren eller personen inte har utfört sina uppgifter på ett tillfredsställande sätt. Ett särskilt skäl till att befria en företrädare kan vara en konflikt mellan företrädaren och barnet eller att företrädaren till exempel på grund av sjukdom är oförmögen att sköta sitt uppdrag. Avsikten är att de ändringar som föreslås i integrationslagen ska motsvara de ändringar som görs i mottagningslagen så att bestämmelserna om befrielse av en företrädare från sitt uppdrag är desamma under hela den tid en person är företrädare, oberoende av om mottagningslagen eller integrationslagen tillämpas på företrädaren.

Till 2 mom. fogas en hänvisning till en kommun som hör till landskapet Åland och som i landskapet Åland är behörig myndighet att fatta beslut om befrielse från uppdraget som företrädare. I övrigt ändras momentet inte. Även någon annan laglig företrädare för barnet kan alltså föreslå att företrädaren befrias från uppdraget. En

intressebevakare enligt 22 § i barnskyddslagen kan förordnas för barnet för att föra vårdnadshavarens talan i ärenden som gäller barnskyddet. För ett barn kan det också förordnas någon annan laglig företrädare till exempel med stöd av 55 § i adoptions-lagen (22/2012) eller 4 kap. 8 § i förundersökningslagen (805/2011). Om en sådan eller någon annan laglig företrädare märker att företrädarens agerande är klandervärt, vore det bra om denne diskuterar saken med välfärdsområdet eller livskraftscentralen innan ansökan om befrielse görs. En skillnad jämfört med motsvarande bestämmelse i mottagningslagen är att före-trädarens uppdrag med stöd av integrationslagen kan vara betydligt längre tid om barnet har kommit till Finland som mycket ungt, eftersom företrädarens uppdrag i mottagningsskedet varar till dess barnet får uppehållstillstånd eller, vid tillfälligt skydd, till dess barnets får hemkommun, var-efter bestämmelserna om företrädarens uppdrag finns i integrationslagen.

I 3–5 mom. föreslås det inga ändringar.

93 §. Rätt till information för en företrädare för en minderårig. I 1 mom. föreslås det inga ändring-ar. Det föreslås att det till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket Migrationsverket på eget initiativ och utan dröjsmål ska underrätta företrädaren om sådana omständigheter som gäller det barn som företräds och som bedöms vara av betydelse vid skötseln av företrädarens uppgifter enligt 37 §. Momentet motsvarar det som föreslås i 44 § 3 mom. i mottagningslagen. Migrationsverket ska till exempel underrätta om att en minderårig utan vårdnadshavare lämnar in en ny ansökan om uppehållstillstånd eller fortsatt uppehållstillstånd.

95 §. Sökande av ändring. I 2 mom. görs en författningsteknisk ändring i och med att författnings-numret stryks i hänvisningen till lagen om rättegång i förvaltningsärenden. Ändringen beror på att en hänvisning till nämnda lag tas in i 37 § i lagförslaget.

96 a §. Sekretess. Det föreslås att det i lagen tas in en ny paragraf om sekretess. Enligt artikel 33.2 andra stycket b i EU:s skyddsgrundsförordning ((EU) 2024/1347) ska företrädare vara bundna av de regler om tystnadsplikt som finns enligt nationell rätt, avseende uppgifter som de får kännedom om genom sitt arbete. Detta har varit praxis redan tidigare, men för tydlighetens skull är det skäl att föreskriva om saken på lågnivå. Bestämmelsen motsvarar 59 § i mottagningslagen, som även den gäller sekretess. Integrationslagen innehåller inte bara bestämmelser om företrädare utan också bestämmelser om andra aktörer som inte är myndigheter. Till dessa hör till exempel tjänsteproducenter som tillhandahåller integrationsfrämjande tjänster. Tystnadsplikten ska gälla också dem.